

prof. dr hab. Marek Chmaj
Wydział Prawa Uniwersytetu SWSP

**Recenzja dorobku naukowego doktora Pawła Sitek
oraz jego rozprawy habilitacyjnej pt.
Przeobrażanie systemu bankowego w kontekście utworzenia unii bankowej,
Warszawa 2017
(Wydawnictwo Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Warszawie, ss. 368.)**

Dr Paweł Sitek pismem z dnia 9 kwietnia 2018 r. zawnioskował do Centralnej Komisji o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego przed Radą Wydziału Uczelni Łazarskiego w Warszawie w dziedzinie nauki prawne, w dyscyplinie prawo.

Recenzja została przygotowana na podstawie art. 16 ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1789), rozporządzenia z 1 września 2011 r. Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. 2011 Nr 196, poz. 1165) oraz Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. 2018 r. poz. 261).

1. Sylwetka Habilitanta

Dr Paweł Sitek ukończył studia prawnicze w 1994 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Pracę doktorską pt. *Prawne i kryminologiczne aspekty bezpieczeństwa banku* uzyskał w 2006 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. Zdobytą wiedzę dzielił się ze studentami w kilku uczelniach. Wykłady i badania prowadził w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania im. L. Koźmińskiego w Warszawie (1998-2001), w Wyższej Szkole Gospodarki krajowej w Kutnie (2002-2003), w Wyższej Szkole Gospodarki Euroregionalnej w Józefowie (od 2007 do chwili obecnej), w Akademii Obrony Narodowej (2012-2015) oraz w Wyższej Szkole Finansów i Zarządzania w Warszawie (od 2008 do teraz).

Habilitant prowadzi nie tylko badania naukowe, ale również od dawna zajmuje się praktyką. Przede wszystkim był członkiem zespołu prawnego w PEFRON (1995-1997), w Urzędzie Celnym, Departamencie Odwołań w Postępowaniu Celnym i Karnym Skarbowym (1997-1998), w Departamencie Nadzoru i Prywatyzacji Ministerstwie Skarbu (1999-2000), w Kancelarii

Adwokackiej Janusza Kasprzaka (2000-2002). W latach 1999-2000 pełnił również funkcję prezesa PSM C. Hartwig Warszawa s.a.). Obecnie jest radcą prawnym i prowadzi kancelarię prawną.

Od dość dawna zainteresowanie prawem administracyjnym i system bankowym Habilitant wspierał praktyką zdobytą poprzez pracę w bankach, najpierw w PKP BP S.A. (2002-2005), w BRE Bank S.A. (2005-2007). Obecnie pracuje również jako członek Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy.

Dr Paweł Sitek wszczął postępowanie habilitacyjne w 2015 r., które następnie na jego wniosek zostało umorzone przed sporządzeniem recenzji przez recenzentów. Zatem Habilitant nie podpada pod okres karencji trzech lat, o którym jest mowa w art. 21 ust. 3 ustawy. Podstawę wystąpienia stanowiła książka pt. *Zintegrowany sektor bankowy Unii Europejskiej. Studium finansowo-prawne*, Warszawa 2015. Publikacja ta dotyczyła czysto kwestii finansowo-bankowych na bazie powstającej wówczas unii bankowej. Obecna publikacja dotyczy kwestii prawno-administracyjnych sektora bankowego już po utworzeniu unii bankowej, jest zatem w pewnym zakresie kontynuacją wcześniejszych badań jednak o odmiennym obszarze badawczym i różnej metodologii.

2. Aktywność naukowa w liczbach i ocena jej jakości po otrzymaniu przez Habilitanta stopnia naukowego doktora nauk prawnych

W okresie od 2006 r., tj. od obrony pracy doktorskiej, dr Paweł Sitek opublikował cztery monografie, w tym jedną w języku angielskim. Błędnie do tej kategorii zaliczył pracę, gdzie znajduje się tylko jeden rozdział jego autorstwa. Tym samym za ten rozdział może otrzymać 4 pkt, nie zaś 10, jak podaje sam Habilitant. Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sumie za monografie Habilitant uzyskał **89 punktów**. Trzy z tych monografii są powiązane z kwestiami bankowymi z perspektywy polityki unijnej. Jedna zaś dotyczy łapownictwa urzędniczego.

W dalszej kolejności są rozdziały w dziełach zbiorowych, których w sumie jest 26. Błędnie jednak do tej grupy zostały zaliczone hasła z zakresu bezpieczeństwa finansów zamieszczonych w Leksykonie Bezpieczeństwa. Zatem jest to 25 rozdziałów, w tym 20 dedykowanych jest wprost lub pośrednio systemowi bankowemu, administrowaniu nim czy problemom związanych z wdrażaniem euro. Warto zauważyć, że Habilitant nie ogranicza się do analizy systemu bankowego z perspektyw Unii czy Polski, ale również analizuje system Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii oraz Hiszpanii (P. Sitek, *Ewolucja zarządzania systemem bankowym w Hiszpanii*, [w:] *Nowe wyzwania dla Europy w XXI wieku w dziedzinie zarządzania i edukacji*, Józefów 2015, s. 95-108). W sumie publikacje te dają Habilitantowi **100 punkty**. Na uwagę zasługuje również fakt, że materiały te były publikowane w różnych wydawnictwach akademickich, w tym także zagranicznych.

W wykazie dorobku znajduje się także dziesięć artykułów, w tym sześć dotyczących administrowania systemem bankowym, a dalej są artykuły dotyczące prawa finansowego. Dalej jest artykuł dotyczący praw człowieka (prawa rodziny), odpowiedzialności prawnej lekarza czy opracowania z zakresu kryminalistyki. Cztery z tych artykułów zostały opublikowane w wysoko punktowanym czasopiśmie z listy B Journal of Modern Science. Pozostałe artykuły były publikowane w różnych czasopismach naukowych wyższych uczelni, w tym renomowanych jak AON. I tym razem Habilitant źle policzył punkty. Według rozporządzenia Ministra NiSW na podstawie artykułów uzyskał **64 punkty**.

Należy jeszcze wspomnieć o pracach redakcyjnych Habilitanta. W sumie Habilitant pięciokrotnie był redaktorem lub współredaktorem publikacji naukowej. Wszystkie te prace dotyczyły problematyki administrowania sektorem bankowym, rozwoju sektora bankowego czy bezpieczeństwa finansowego. W sumie za te prace, zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Habilitant, uzyskał **25 punktów**.

Analizując przekazane mi publikacje dra Pawła Sitek już na samym początku należy stwierdzić, że jego dorobek jest zróżnicowany. Większość jednak jego publikacji lokuje się w obszarze prawa bankowego, finansowego, ale z kontekstem prawno-administracyjnym.

W publikacji z 2016 r. pt. *Stabilność sektora bankowego w Stanach Zjednoczonych i w Republice Federalnej Niemiec* (P. Sitek, red., *Wyzwania i szanse dla polskiego sektora bankowego*, Warszawa 2016, s. 173-185) Habilitant słusznie stwierdził, że *Unia bankowa stanowi proces polegający w praktyce na ukończeniu będących w toku fundamentalnych zmian dotyczących jednolitego rynku finansowego* (s. 185). Praca ta ma charakter porównawczy celem, którego było ukazanie potrzeby budowy jednolitego rynku bankowego w Europie na przykładzie dwóch wiodących w tym sektorze gospodarki państw. W tym temacie Habilitant wykazał swoje specyficzne zainteresowanie systemem bankowym, a mianowicie analizował działania banków, ich reorganizację i ujednolicenie tego sektora w celu stworzenia mechanizmów pozwalających uniknąć w przyszłości kryzysów finansowych, podobnych to tych jaki miał miejsce w latach 2008-2011. Widać to doskonale w pozostałych jego publikacjach. Muszę stwierdzić, że w tym zakresie Habilitant posiada dużą wiedzę i wnosi wiele nowych spostrzeżeń i cennych sugestii.

Ważnym wkładem w rozwój nauki o systemie bankowym jest omówienie przez Habilitanta procesu wdrażania prawa unijnego do polskiego systemu prawnego z obszaru prawa bankowego. Chodzi o dyrektywę CRD IV oraz rozporządzenie CRR. Habilitant przedstawił też kwestię kontroli instytucjonalnej nad procesem wdrażania tych regulacji unijnych (P. Sitek, *Transpozycja przepisów dyrektywy CRD IV i rozporządzenia CRR do polskiego prawa bankowego i niektórych ustaw*, [w:] *Jednostka – zbiorowość – państw w dobie nowoczesnego społeczeństwa ponowoczesnego*, Józefów 2016, s. 183-197).

Dość ważnym jest opracowanie dotyczące polityki pieniężnej NBP i EBC w dobie kryzysu finansowego. Habilitant swoje rozważania rozszerzył również o ocenę efektów dotyczących okresu po tym kryzysie. Wykazała się dobrą znajomością mechanizmów zwalczania kryzysu finansowego, zwłaszcza tak specyficznego jak ten z 2008 r. spowodowanego przez niewłaściwą działalność banków (P. Sitek, *Polityka pieniężną narodowego Banku Polskiego i Europejskiego Banku Centralnego w obliczu kryzysu finansowego i po kryzysie*, [w:] *Wpływ prawa Unii Europejskiej na gospodarkę i samorząd terytorialny państw członkowskich*, Łódź 2016, s. 33-59). W powiązaniu z tym tematem ukazała się kolejna publikacja dotycząca polskich uwag do tworzącej się unii bankowej (P. Sitek, *Polish controversy about banking union*, *Review of Comparative Law*, 20/2015, s. 91-108).

W pozostałych publikacjach Habilitant podejmował kolejne kwestie związane z rynkiem banków oraz prawem finansowym. Ważne jednak jest to, że poszczególne problemy w tych dwóch obszarów najczęściej powiązane były z kwestiami prawno-administracyjnymi.

3. Ocena publikacji habilitacyjnej

Dr Paweł Sitek jako publikację habilitacyjną przedstawił książkę pt. *Przeobrażanie systemu bankowego w kontekście utworzenia unii bankowej*. Publikacja ta została wydana w wydawnictwie uczelnianym Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Warszawie (ISBN 978-83-88953-35-3. ss. 368). Recenzja wydawnicza została sporządzona przez wybitnego znawcę tematu dr hab. Elżbietę Feret prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego. Uznaję to dzieło za oryginalne opracowanie. Jest to pierwsze pracowanie w Polsce zawierające kompleksową analizę przeobrażeń rynku bankowego w kontekście funkcjonującej już unii bankowej. Należy też stwierdzić, że jest to kontynuacja badań Habilitanta pojętych we wcześniejszych artykułach. Praca ta ma charakter prawno-administracyjny z dużym akcentem położonym na problemy typowe dla prawa bankowego Unii Europejskiej, Polski i innych wybranych państw, głównie unijnych.

Na początku Habilitant zbudował poprawnie istotne problemy badawcze, do których zalicza: stopień wdrożenia unii bankowej w państwach członkowskich, sposób, w jaki unia bankowa wpłynęła na przemiany systemu bankowego, kwestię zwiększenia bezpieczeństwa depozytów bankowych oraz skuteczności administracji bankowej w realiach unii bankowej. W konsekwencji Habilitant stawia kolejne pytania zwłaszcza o los integrację europejskiego rynku bankowego. Punktem wyjścia do tak stawianych problemów badawczych jest hipoteza badawcza, według której unia bankowa wymaga dalszych reform i zmian w celu minimalizacji coraz to nowych zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych dla systemu finansowego UE i państw członkowskich. Stąd też temat badawczy jest ciągle aktualny tak z punktu widzenia teoretycznego i praktycznego. Poprawnie też Habilitant zastosował metody badawcze, stosownie do interdyscyplinarnego charakteru tej pracy.

Praca składa się z siedmiu rozdziałów. Pierwsze cztery z nich dotyczą problemów o charakterze prawno-administracyjnym. Pozostałe zaś trzy rozdziały zawierają kwestie o charakterze materialno-prawnym. Podział ten co do zasady jest poprawny.

Pierwszy rozdział został dedykowany unii bankowej i jej trzem filarom oraz kontekstowi jej powstania. Habilitant słusznie wskazał na przyczynę utworzenia unii bankowej, jakim był kryzys finansowy rozpoczynający się w 2008 r. W Jego opinii, którą zresztą podzielam, unia bankowa ma być antidotum zapobiegającym możliwości powstania nowego kryzysu finansowego wywołanego zdeintegrowanym rynkiem banków. Habilitant przedstawił zmiany w ustawodawstwie unijnym i państw członkowskich spowodowane utworzeniem unii bankowej. Informacje zawarte w tym rozdziale mają charakter wprowadzający i nie zawierają wiele nowych wątków w stosunku do tego, co jest już w innych opracowaniach z tego obszarów tematycznego, np. publikacja autorstwa J. Bindy, *Unia bankowa – szanse czy ograniczenia dla sektora finansowego*, ZN WSFiP, nr 4/2014, s. 7-21. Kolejne trzy rozdziały dotyczą trzech filarów unii bankowej. Zawarty w tych rozdziałach materiał oraz omawiana problematyka w dużej mierze zostały już opracowane w literaturze. Nowością jednak jest ukazanie funkcji organów unijnych oraz systemu bankowego w kwestii nadzoru ostrożnościowego (s. 120), procedury stosowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacyjnego (s. 164) oraz zasad wcześniejszej interwencji przez EBC (s. 173).

Niewątpliwym wkładem Habilitanta w rozwój danej dyscypliny nauki są kolejne rozdziały poświęcone synergii i ambiwalentności unii bankowej. P. Sitek z dużą znajomością problematyki przedstawił wewnątrzunijne koalicje bankowe, mające wpływ na tworzenie unii bankowej oraz na kształt całej polityki UE w tym sektorze gospodarki. To tłumaczy, dlaczego przyjęto ostatecznie takie a nie inne rozwiązania normatywne i instytucjonalne. Zdaniem Habilitanta obok postępującej synergii polityki bankowej zachowana została konkurencyjność w tym sektorze (s. 219). Przy okazji krytyki zbyt późnego wprowadzenia systemu DGS P. Sitek przytacza dyskusje między politykami europejskimi na temat unii bankowej i niezbędnego poziomu integracji tego sektora. Z recenzenckiego obowiązku muszę wskazać, że Autor zbyt często używa takich sformułowań jak „w niniejszym rozdziale analizuje się...” (s. 219).

Za słuszne należy uznać odrębne poruszenie w rozdziale szóstym kwestii transformacji bankowości centralnej w Europie. Niewątpliwym minusem tego rozdziału jest to, że jego tytuł rozszedł się z treścią. Do Europy nie zalicza się z całą pewnością Stanów Zjednoczonych. Z tekstu wynika, że Habilitant wykazał wpływ polityki Stanów Zjednoczonych na system bankowy w Europie, a zwłaszcza w Unii Europejskiej. Nie oznacza to jednak braku wartości tego rozdziału. Wręcz przeciwnie, jest wartością dodaną całej pracy. Habilitant pokazuje w nim, że sama unia bankowa nie będzie funkcjonowała, jeśli nie zostanie skalibrowana zewnętrznymi systemami bankowymi, zwłaszcza z bankami amerykańskimi. Stąd rozdział ten należałoby zatytułować:

„Wpływ polityki finansowej Stanów Zjednoczonych na transformację bankowości centralnej w Europie”.

Najbardziej wartościową częścią tej książki habilitacyjnej jest rozdział siódmy, w który została dokonana ocena skuteczności mechanizmów prawnych i instytucjonalnych unii bankowej. W szczególności analizie ocennej została poddana skuteczność nadzoru bankowego, skuteczność systemu restrukturyzacji banków, przyjęte przez Unię rozwiązania instytucjonalne oraz kompetencje Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów.

W zakończeniu pracy znalazły się elementy podsumowania. Najważniejsze jest jednak to, że są tam również wnioski, niekiedy krytyczne, a czasami zawierające propozycje dalszych zmian w europejskim systemie bankowym, tak w zakresie instytucjonalnym, proceduralnym, jak i prawnym.

Dobór i wykorzystanie źródeł należy uznać za właściwe. Bibliografia robi bardzo dobre wrażenie, a sam jej wykaz zajmuje ponad dwadzieścia stron wydruku. Warto podkreślić różnorodność i różnojęzyczność (wiele publikacji anglojęzycznych) oraz ilość dobranych przez Autora aktów prawnych i opracowań naukowych. Są to przede wszystkim rozporządzenia, dyrektywy Parlamentu Europejskiego oraz Rozporządzenia Rady. Do tego ponad dwadzieścia ustaw, dwieście siedemdziesiąt opracowań naukowych i artykułów, wiele opracowań źródłowych i internet. Autor umiejętnie wykorzystał różnorodność źródeł i opracowań do przedstawienia trudnego skądinąd zagadnienia badawczego. W zasadzie trudno doszukać się w wykazie bibliografii jakichkolwiek braków.

Uważam, że książka habilitacyjna dra Pawła Sitka, merytorycznie, metodologicznie oraz przyjęte w niej przez założenia wypełniają postanowienia ustawowe zawarte w art. 16 ust. 1 ustawy to znaczy, że dzieło to stanowi znaczny wkład w rozwój nauk prawnych, zwłaszcza administracji bankowej i zarządzania całą infrastrukturą.

4. Ocena aktywności akademickiej Habilitanta w okresie po doktoracie

Ocena aktywności akademickiej dra P. Sitka dokonana została na podstawie § 12 ust 2 Rozporządzenia z 2018 r. Habilitant jest cenionym przez studentów dydaktykiem, co więcej, łączy wiedzę teoretyczną z praktycznymi jej wdrożeniami. Prowadzi wykłady z administracji publicznej, prawa papierów wartościowych, prawa karnego, prawa gospodarczego i prawa bankowego. Prowadzi też seminaria magisterskie i dyplomowe. Z załączonych dokumentów wynika, że średniorocznie promuje ok. 10 magistrów. Tym samym wykazuje się wystarczającą aktywnością na polu kształcenia i dyplomowania. Wielokrotnie był recenzentem prac magisterskich czy licencjackich. W czasie prowadzenia dydaktyki wprowadza również nowe metody wykładu, m.in. symulację rozpraw sadowych.

Pozytywnie należy ocenić również aktywność Habilitanta w zakresie czynnego uczestnictwa w konferencjach. W sumie wziął udział w 10 o charakterze międzynarodowym, w tym 5 razy konferencje te były organizowane przez uczelnie zagraniczne w Rzymie, Strasburgu, dwukrotnie w Rumunii i raz w Turcji. Referaty wygłaszał w języku angielskim. Czternastokrotnie uczestniczył z referatem w konferencjach krajowych organizowanych głównie przez uczelnie niepubliczne w Warszawie lub w Józefowie. Jednej z tych konferencji nie można jednak zaliczyć do dorobku po doktoracie, bowiem miała ona miejsce przed obroną doktoratu, a mianowicie w 2001 r. Tematy wystąpień koncentrowały się głównie wokół problematyki związanej administrowaniem bankami, bezpieczeństwem informacji bankowej, bezpieczeństwem depozytów bankowych, unią bankową, transformacją systemu bankowego, czy działalnością NBP. Akcydentalnie podejmował tematy związane z działalnością samorządów czy przystąpieniem Turcji do UE.

W sumie Habilitant czynnie uczestniczył w 23 konferencjach naukowych, a zatem średniorocznie po doktoracie były to 2 konferencje na rok. Nie jest to liczba zbyt duża, ale wystarczająca, aby uznać, że dorobek w tym zakresie jest pozytywny. Uzupełnieniem może być to, że ośmiokrotnie był organizatorem lub współorganizatorem konferencji.

Habilitant zadośćuczynił też wymogowi rozporządzenia z 2018 r. dotyczącego stażu naukowego, ponieważ po doktoracie odbył aż dwa. Pierwszy na uniwersytecie Aktobe w Kazachstanie w styczniu 2016 r., zaś drugi, czterotygodniowy, odbył we wrześniu 2017 r. w Adana Science and Technology University w Turcji. Odbyta wówczas kwerenda dotyczyła funkcjonowania Banku Centralnego Turcji. Ponadto był kierownikiem grantu Wyszehradzkiego od sierpnia do grudnia 2016 r. pt. *Diveristy Menagment in the V4 Countries as an Answer for Demgraphoc Chamnges*. Habilitant trzykrotnie był uczestnikiem programu Erasmus.

W ramach innej działalności naukowej dr P. Sitek jest też członkiem komitetu naukowego czasopisma International Journal of Society Researches. Aktywnie włącza się w prace swojej uczelni macierzystej, tj. Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania. Od 2012 r. jest członkiem wydziałowej komisji jakości i efektów kształcenia. Sprawuje opieką nad jednym z roczników na kierunku prawo. Współdziała przy tworzeniu strony internetowej Wydziału. Za swoją działalność na rzecz uczelni był wielokrotnie nagradzany przez Rektora swojej macierzystej uczelni oraz przez Rektora WSGE w Józefowie. W 2017 r. Prezydent RP przyznał mu medal srebrny za długoletnią służbę. Pisał recenzje wydawnicze dla czasopism naukowych oraz opinie prawne..

5. Podsumowanie i wniosek końcowy

Pozytywnie oceniam dorobek naukowych dra Pawła Sitka, tak pod względem ilościowym jak i jakościowym. Habilitant swoimi publikacjami wypracował aż **278 punktów** (jest to mniej niż sam

naliczył - 285 pkt.), co w wielu przypadkach wystarcza do uzyskania profesury z zakresu nauk prawnych. Na uwagę zasługuje fakt, że publikował zarówno w znaczących publikatorach, ale też i wydawnictwach mniejszych uczelni wyższych. Posiada publikacje w języku angielskim oraz publikował za granicą. Pozytywnie też należy ocenić dorobek Habilitanta pod względem jakościowym. Podejmowana problematyka koncentruje się głównie wokół zagadnień związanych z bankami, sektorem finansowym i administracją finansową. Jedyną uwagę w tym zakresie to ta, że nie zawsze posługuje się w swoich publikacjach najnowszymi danymi.

Pozytywnie należy też ocenić książkę habilitacyjną dra Pawła Sitka, której wartości merytoryczne i metodologiczne wypełniają postanowienia ustawowe zawarte w art. 16 ust. 1 ustawy to znaczy, że dzieło to stanowi znaczny wkład w rozwój nauk prawnych, zwłaszcza administracji bankowej i zarządzania całą infrastrukturą.

Konkludując należy stwierdzić, że rozprawa habilitacyjna zasługuje na wysoką ocenę, podobnie jak pozostały dorobek naukowy habilitanta, który to dorobek, jak wcześniej wspomniano, jest obszerny, wartościowy i w sporej części obcojęzyczny. Również działalność organizacyjna, społeczna, odbyte staże naukowe oraz opieka naukowa nad doktorantami i studentami w zupełności wypełniają wymogi stawiane doktorom habilitowanym.

W związku z powyższym bez zastrzeżeń uznaję, że rozprawa habilitacyjna dra Pawła Sitka *Przeobrażanie systemu bankowego w kontekście utworzenia unii bankowej, Warszawa 2017* stanowi znaczny wkład w rozwój danej dyscypliny naukowej w związku z czym spełnia wymogi określone w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789). Opowiadam się za dopuszczeniem Pana dra P. Sitka do dalszych czynności przewodu habilitacyjnego.

Prof. dr hab. Marek Chmaj